L'impurtanza de la disciplina di fœui e del onor di tò genitur

Educa un fœul in de la strada che g'ha de ndà, e quand che l'è grand, el se separarà minga. Proverbi 22:6

Per i genitur

Ecco, i fiœi sunt un’eredità del Signur, e el frutt del grembo l’è la sò ricumpensa. Salm 127:3.
Quel che risparmia la sò bastonada, l’odia el sò fiœul, ma quel che el ama, el castiga a temp. Proverbi 13:24
In de la pagüra del Signur g’he la fiducia fort, e i sò fiœu g’havaran un post de rifugio. Proverbi 14:26
Castiga el to fiœl fin che g’he la speranza, e lassa minga che la to anima la risparmia el sò piant. Proverbi 19:18
La sciocchezza l’è ligada in del cœur de un fiœul; ma la verga de la correziun la purtarà luntan de lù. Proverbi 22:15
Trategn minga la curreziun al fiœul, perchè se te el piccas cun la verga, el morirà minga. Tu el piccarès cun la verga, e el salveràs l’anema del infern. Proverbi 23:13-14
La verga e la rimprovera dan saviezza, ma un fiœl lassà per lü el fà vergognà la sò mam. Proverbi 29:15
Corregg el to fiœl, e lü te darà ripòs; sì, lü g’ha darà piacer a la tò anima. Proverbi 29:17
E tüt i tò fiœui saran insegnà del SIUR; e la sarà granda la pas di to fiœi. Isaia 54:13

Quel che ama sò fiœul el fà sentir despess la verga, perché a la fin el g'ha gioia de lù. Quel che castiga sò fiœul, el se alegrarà de lù, e el se alegrarà de lù intra i sò familiar. Quel che insegna a sò fiœul, el fà pena al nemìs, e davaant ai sò amis el se contenta de lù. Anca se el sò pà l'è mort, l'è cuma se l'era minga mort, perchè g'ha lassà drée un che l'è cuma lù. Menter l'era viv, el vedeva e el se contentava de lü, e quand che l'era mort, l'era minga trist. L'ha lassà adree un vendicatur cuntra i sò nemìs, e chel che g'ha de pagà la bontà ai sò amis. Quel che fa tropp a sò fiœul, el ligarà i sò ferit; e i sò intestin seran turbà a ogni grid. Un cavall che l'è minga rott l'è testardo, e un fiœul lassà a lù l'è voluntari. Scioglia el to fiœl, e lü te farà pagüra: giüga cun luu, e lü te farà pena. Ridi minga cun lü, perché g'he n'è minga pena cun lù, e perché a la fin g'he n'è minga di striscià i dincc. Dègh minga libertà in de la sò giuventù, e schiscià minga l'œucc ai sò pazzi. Inclina-l el coll quand l'è piscinin, e picca-l in di lat quand l'è piscinin, perché el se fa minga testard e el se disubbidiss a ti, e inscì el purta pena al to cœur. Castiga el to fiœl, e tegnel a lavurar, perché el sò cumpurtament sciur l'è minga un ofesa per ti. Sirac 30:1-13

Per i bagai

Onora el tò pà e la tò mam, perché i tò dì sun lungh sü la terra che el Signur, el tò Dio, te dà. Esodo 20:12
Mio fiœl, dispreza no la castigazion del Signor; gnanca stà stanc de la sò curreziun: perchè el Signur el ama; anca cuma un pà el fiœul che g'ha piasè. Proverbi 3:11-12
I proverbi de Salomon. Un fiœul savi el fà cüntent el pà, ma un fiœul sciocc l'è el pena de sò mam. Proverbi 10:1.
Asculta el tò pà che t'ha creà, e dispreza no la tò mam quand che l'è vegia. Proverbi 23:22
Fiœi, obediss ai voster genitur in del Signur, perchè l'è giüst. Onora el to pà e la to mader; che l'è el prim comandament cun la promessa; Perché te g'he stà ben, e che te vivet tant sü la terra. Efesi 6:1-3.
Onora el tò pà cun tüt el cœur, e desmentega minga i dolor de la tò mam. Regorda-t che te l'è nassuu de luur; e cuma pœdet pagà i robb che g'han fà per ti? Sirac 7:27-28

Asculta-m, voster pà, fiœui, e fa dopu, perché l'è al sicür. Perchè el Signur g'ha dà onor al pà süi fiœui, e g'ha cunfermà l'autorità de la mam süi fiœui. Chi che onora sò pà el fà l'espiaziun per i sò pecà: e chi che onora sò mam l'è cuma chel che mett insema un tesoro. Chi che onora sò pà, g'ha de vèss content di sò fiœui; e quand che el farà la sò oraziùn, el sarà ascultà. Quel che onora el sò pà, g'ha una vita lunga; e quel che l'è ubbidient al Signur, l'è un cunsolaziun per sò mam. Quel che g'ha pagüra del Signur, l'onorarà el sò pà, e el servirà i sò genitur cuma ai sò padrun. Onora el to pà e la to mader in parolle e in aziun, perché una benediziun la vegna sü de ti. Perchè la benediziun del pà la stabiliss i cà di fiœui; ma la malediziun de la mam la sgrana i fundament. Gloria minga del disonor de tò pà; perchè el disonor de tò pà l'è minga una gloria per ti. Perchè la gloria de un òmm la vegn del onor de sò pà; e una mader in disonor l'è un rimprover per i fiœi. Mio fiœl, jütta el tò pà in de la sò età, e g'he fà minga pena fin che l'è vif. E se el sò intelligenza l'è minga bon, g'ha la pazienza cun lù; e dispreza-l minga quand che te set in de la tò forza. Perchè el soccorso de to pà el sarà minga desmentegà, e al post di pecà el sarà giuntà per costruir-t. In del dì de la tò affliziun se regordarà; anca i tò pecà se sciogliran, cuma el giasc in del temp cald. Quel che lassa el sò pà l'è cuma un blasfemer; e quel che fà rabià la sò mam l'è maledet: de Dio. Sirac 3:1-16

Se disciplinem i noster fiœui, piangheran incœu ma se divertiran in del futur. Se disciplinem no i noster fiœui, se divertiran incœu ma piangen in del futur.

I fiœi sunt el futur del noster pais. Ma se diventaran vecc senza disciplina, cusa sarà el futur del noster pais?

Tüt i catif abitudin de un adult sun quei che sun stà minga currètt o disciplinà quand l'era sultant un fiœul. Num g'hem de cress fiœi che g'han pagüra, aman e ubbidisen a Dio.

G'ho ciapà un tòcc de argila viva.
E l'ha furmà cun dolcezza dì per dì.
Son turnà quand che i an sun passà.
L'era un omm che vardava.
L'era anca mò quel prim impresiün chi.
E pudevi mai pü cambial.